II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 19. december 2007

om Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg

(2008/99/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 101,

Under henvisning til Rådets afgørelse 2007/513/Euratom af 10. juli 2007 om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg [1], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 2, litra e), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom-traktaten) skal Det Europæiske Atomenergifællesskab (Fællesskabet) ved passende kontrol garantere, at nukleare materialer ikke anvendes til andre formål end dem, de er bestemt til.

(2) Konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer (Convention on the Physical Protection of Nuclear Materials — (CPPNM)) blev vedtaget i 1979 og trådte i kraft i 1987. 128 stater og Fællesskabet er parter i CPPNM [2]. Alle medlemsstater er parter i konventionen.

(3) De Europæiske Fællesskabers Domstol (Domstolen) [3] har truffet den afgørelse, at medlemsstaternes deltagelse i CPPNM kun er forenelig med Euratom-traktaten, såfremt Fællesskabet på de områder, der henhører under dets egen kompetence, som sådant deltager som part i konventionen på lige fod med medlemsstaterne, og at visse forpligtelser i CPPNM for Fællesskabets vedkommende kun kan sættes i kraft, såfremt der under forhandlings- og indgåelsesproceduren såvel som i forbindelse med opfyldelsen af de påtagne forpligtelser etableres en snæver forbindelse mellem Fællesskabet og medlemsstaterne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tiltrædelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg godkendes på vegne af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Teksten til konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg (bilag 1) og en erklæring fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (bilag 2) i henhold til konventionens artikel 18, stk. 4, og artikel 17, stk. 3, er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Tiltrædelsesinstrumentet deponeres ved brev underskrevet af lederen af Europa-Kommissionens delegation ved de internationale organisationer i Wien hurtigst muligt efter, at denne afgørelse er vedtaget, hos generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation, som er depositar for konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

[1] EUT L 190 af 21.7.2007, s. 12.
[2] Pr. 31.5.2007.
[3] Afgørelse 1/78 af 14.11.1978, Sml. 1978, s. 2151, navnlig første del af selve afgørelsen og præmis 34.

Artikel 3

Europa-Kommissionens medlem med ansvar for eksterne forbindelser bekræfter i en note, der er knyttet som bilag til denne afgørelse (bilag 3, »Fuldmagt«), at lederen af Europa-Kommissionens delegation ved de internationale organisationer i Wien udpeges til hurtigst muligt efter, at denne afgørelse er vedtaget, at deponere den erklæring, der er knyttet til afgørelsen, hos generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation, som er depositar for konventionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2007.

På Kommissionens vegne

Andris PIEBALGS

Medlem af Kommissionen

BILAG 1

Konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg

DE STATER, DER ER PART I NÆRVÆRENDE KONVENTION, (»DELTAGERSTATERNE«) ER —

I ERKENDELSE AF alle staters ret til at fremstille og anvende atomenergi til fredelige formål og deres legitime interesser i de potentielle fordele, der kan opnås ved fredelig udnyttelse af atomenergi,

I OVERBEVISNING OM, at der er behov for at lette det internationale samarbejde og overførsel af nuklear teknologi med henblik på atomenergiens fredelige udnyttelse,

UNDER HENSYNTAGEN TIL, at fysisk beskyttelse er af afgørende betydning for beskyttelsen af folkesundheden, den offentlige sikkerhed, miljøet og den nationale og internationale sikkerhed,

MED TANKE PÅ formålene og principperne i De Forenede Nationers pagt om opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed samt fremme af godt naboskab, venskabelige forhold og samarbejde mellem stater,

UNDER HENVISNING TIL artikel 2, stk. 4, i De Forenede Nationers pagt, der lyder således: »Alle medlemmer skal i deres mellemfolkelige forhold afholde sig fra trussel om magtanvendelse eller brug af magt, det være sig mod nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde, der er uforenelig med de Forenede Nationers formål«,

I ERINDRING AF erklæringen om foranstaltninger til udryddelse af international terrorisme, der er knyttet som bilag til Generalforsamlingens resolution 49/60 af 9. december 1994,

I ØNSKET OM at afværge de potentielle farer, der ligger i ulovlig handel med nukleare materialer, ulovlig tilegnelse og brug af nukleare materialer samt sabotage mod nukleare materialer og nukleare anlæg, og i konstatering af at der både på nationalt og internationalt plan lægges stigende vægt på spørgsmålet om fysisk beskyttelse mod sådanne handlinger,

I DYB BEKYMRING over optrapningen verden over af terroristiske handlinger i alle former og udtryk og over den trussel, som international terrorisme og organiseret kriminalitet udgør,

I OVERBEVISNING OM, at fysisk beskyttelse spiller en vigtig rolle i indsatsen mod spredning af atomvåben og terrorisme,

I ØNSKET OM gennem nærværende konvention at bidrage til, at den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg til fredelige formål styrkes på verdensplan,

I OVERBEVISNING OM, at lovovertrædelser i forbindelse med nukleare materialer og nukleare anlæg giver grund til alvorlig bekymring, og at der er et påtrængende behov for at vedtage hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger eller styrke eksisterende foranstaltninger for at sikre, at sådanne overtrædelser forebygges, opdages og straffes,

I ØNSKET OM yderligere at styrke det internationale samarbejde med henblik på, i overensstemmelse med hver deltagerstats nationale lovgivning og med nærværende konvention, at tilvejebringe effektive foranstaltninger til fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg,

I OVERBEVISNING OM, at nærværende konvention vil bidrage til sikker brug, oplagring og transport af nukleare materialer og sikker drift af nukleare anlæg,

I ERKENDELSE AF, at der på internationalt plan er opstillet anbefalinger om fysisk beskyttelse, der ajourføres jævnligt, og som kan tjene som retningslinjer for, hvilke midler der findes i dag til at opnå et effektivt niveau af fysisk beskyttelse,

I ERKENDELSE AF, at ansvaret for effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, der anvendes til militære formål, ligger hos den stat, der er i besiddelse af sådant materiale og sådanne anlæg, samt i forståelse af, at sådant materiale og sådanne anlæg er og fortsat vil være omfattet af strenge fysiske beskyttelsesforanstaltninger —

BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

I nærværende konvention forstås ved:

a) »nukleare materialer«: plutonium, bortset fra plutonium med en isotopkoncentration på mere end 80 % i plutonium-238; uran-233; uran, der er beriget med isotop 235 eller 233; uran, der indeholder en blanding af isotoper i naturligt forekommende form bortset fra i form af malm eller residualmalm; ethvert materiale som indeholder et eller flere af de nævnte stoffer

b) »uran, der er beriget med uranisotoperne 235 eller 233«: uran, der indeholder uranisotoperne 235 og/eller 233 i en sådan mængde, at isotopforholdet mellem summen af disse isotoper og uranisotop 238 er større end det naturlige forhold mellem isotop 235 og isotop 238

c) »international nuklear transport«: befordring af et parti nukleare materialer med et hvilket som helst transportmiddel, der er beregnet på at skulle gå uden for territoriet af den stat, hvor forsendelsen har sin oprindelse, regnet fra afgangen fra afsenderens anlæg i denne stat til ankomsten til modtagerens anlæg i slutdestinationsstaten

d) »nukleart anlæg«: et anlæg (herunder tilhørende bygninger og udstyr), hvor der fremstilles, forarbejdes, anvendes, håndteres, oplagres eller bortskaffes nukleare materialer, og hvor det gælder, at beskadigelse eller forstyrrelse af anlægget kan føre til udslip af væsentlige mængder stråling eller radioaktivt materiale

e) »sabotage«: enhver forsætlig handling rettet mod et nukleart anlæg eller nukleare materialer under anvendelse, oplagring eller transport, der direkte eller indirekte kan bringe personalets, offentlighedens eller miljøets sundhed og sikkerhed i fare gennem udsættelse for stråling eller udslip af radioaktive stoffer.

Artikel 1a

Formålet med nærværende konvention er at opnå og opretholde en verdensomspændende effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål, at forebygge og bekæmpe lovovertrædelser i forbindelse med sådanne materialer og anlæg på verdensplan samt at fremme samarbejdet mellem parterne med henblik herpå.

Artikel 2

1. Nærværende konvention finder anvendelse på nukleare materialer, der anvendes til fredelige formål, under brug, oplagring og transport, og for nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål, idet dog artikel 3 og 4 samt artikel 5, stk. 4, kun gælder for sådanne nukleare materialer under international nuklear transport.

2. Ansvaret for udformning, gennemførelse og opretholdelse af en ordning for fysisk beskyttelse i en deltagerstat påhviler udelukkende deltagerstaten selv.

3. Med undtagelse af de tilsagn, der udtrykkelig er afgivet af deltagerstaterne i medfør af nærværende konvention, må intet i nærværende konvention fortolkes, således at det berører en stats suveræne rettigheder.

4. a) Intet i nærværende konvention berører deltagerstaternes øvrige rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten, herunder særlig formålene og principperne i De Forenede Nationers pagt og den humanitære folkeret.

b) Væbnede styrkers aktiviteter under en væbnet konflikt — forstået sådan som disse udtryk benyttes i den humanitære folkeret — som er underlagt den humanitære folkeret, er ikke omfattet af nærværende konvention, og aktiviteter, der udøves af en stats militære styrker som led i deres officielle opgaver, er, for så vidt som de er underlagt andre folkeretlige bestemmelser, ikke omfattet af nærværende konvention.

c) Intet i nærværende konvention kan betragtes som en lovlig bemyndigelse til at bruge magt eller true med at bruge magt mod nukleare materialer eller nukleare anlæg, der anvendes til fredelige formål.

d) Intet i nærværende konvention undskylder eller lovliggør handlinger, der ellers er ulovlige, eller udelukker retsforfølgelse i henhold til anden lovgivning.

5. Nærværende konvention finder ikke anvendelse på nukleare materialer, der anvendes eller opbevares til militære formål, eller på nukleare anlæg, der indeholder sådanne materialer.

Artikel 2a

1. Hver deltagerstat udformer, gennemfører og opretholder en passende ordning for fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg under dens jurisdiktion med det formål at:

a) sikre, at nukleare materialer under brug, oplagring og transport beskyttes mod tyveri og anden ulovlig tilegnelse

b) sikre, at der indføres omfattende foranstaltninger med henblik på hurtigt at lokalisere stjålet nukleart materiale samt, hvor det er relevant, få det tilbage; hvis materialet befinder sig uden for deltagerstatens territorium; deltagerstaten skal handle i overensstemmelse med artikel 5

c) beskytte nukleare materialer og nukleare anlæg mod sabotage og

d) afbøde eller minimere de strålingsmæssige følger af sabotage.

2. I forbindelse med gennemførelsen af stk. 1 skal hver deltagerstat:

a) fastlægge og opretholde lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer for fysisk beskyttelse

b) oprette eller udpege en eller flere kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af de lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer og

c) træffe andre passende foranstaltninger, der måtte være nødvendige for den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

3. I forbindelse med varetagelsen af forpligtelserne i stk. 1 og 2 skal hver deltagerstat, hvor det er rimeligt og praktisk gennemførligt, anvende følgende grundprincipper for fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af de øvrige bestemmelser i nærværende konvention:

GRUNDPRINCIP A: ***Statens ansvar***

Ansvaret for udformning, gennemførelse og opretholdelse af en ordning for fysisk beskyttelse i en stat påhviler udelukkende staten selv.

GRUNDPRINCIP B: ***Ansvar under international transport***

En stats ansvar for at sikre, at nukleare materialer beskyttes tilstrækkeligt, omfatter den internationale transport heraf, indtil dette ansvar, hvor det er relevant, er behørigt overdraget til en anden stat.

GRUNDPRINCIP C: ***Lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer***

Staten er ansvarlig for at udarbejde og opretholde lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer for fysisk beskyttelse. Disse rammer bør indeholde bestemmelser om opstilling af relevante krav til fysisk beskyttelse og omfatte en ordning for evaluering og udstedelse af tilladelser eller andre godkendelsesprocedurer. Rammerne bør omfatte en ordning for inspektion af nukleare anlæg og transporter med det formål at kontrollere, at de gældende krav og betingelserne for tilladelsen eller et lignende dokument er overholdt, samt at tilvejebringe et middel til håndhævelse af de gældende krav og betingelser, herunder effektive sanktioner.

GRUNDPRINCIP D: ***Kompetent myndighed***

Staten bør oprette eller udpege en kompetent myndighed, som skal være ansvarlig for gennemførelsen af de lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer, og som udstyres med tilstrækkelig myndighed og kompetence samt finansielle og menneskelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, den pålægges. Staten bør tage skridt til at sikre reel uafhængighed mellem den kompetente myndigheds funktioner og de funktioner, der varetages af eventuelle andre organer med ansvar for fremme eller udnyttelse af nuklear energi.

GRUNDPRINCIP E: ***Tilladelseshaverens ansvar***

Det bør fastlægges klart, hvem der har ansvaret for gennemførelsen af de forskellige led i den fysiske beskyttelse i en stat. Staten bør sikre, at hovedansvaret for gennemførelsen af den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg påhviler indehaverne af de pågældende tilladelser eller lignende dokumenter (dvs. operatører og afsendere af nukleare materialer).

GRUNDPRINCIP F: ***Sikkerhedskultur***

Alle organisationer, der er involveret i gennemførelsen af fysisk beskyttelse, bør lægge behørig vægt på deres sikkerhedskultur og på den videreudvikling og opretholdelse af sikkerhedskulturen, der er nødvendig for at sikre, at den har effekt i hele organisationen.

GRUNDPRINCIP G: ***Trussel***

En stats fysiske beskyttelse bør være baseret på statens til enhver tid gældende vurdering af truslen.

GRUNDPRINCIP H: ***Gradueret fremgangsmåde***

Kravene om fysisk beskyttelse bør være baseret på en gradueret fremgangsmåde, hvor der tages hensyn til den til enhver tid gældende vurdering af truslen, materialets relative attråværdighed, materialets art og de følger, der kan være forbundet med uautoriseret fjernelse af nukleare materialer og med sabotage mod nukleare materialer eller nukleare anlæg.

GRUNDPRINCIP I: ***Dybdeforsvar***

Statens krav til den fysiske beskyttelse bør afspejle et koncept, der omfatter flere beskyttelseslag og -metoder (strukturelle, tekniske, personalemæssige og organisatoriske), som en modstander er nødt til at overvinde eller omgå for at nå sit mål.

GRUNDPRINCIP J: ***Kvalitetssikring***

Der bør fastlægges og gennemføres en kvalitetssikringspolitik og kvalitetssikringsprogrammer med det formål at skabe vished for, at nærmere angivne krav til alle aktiviteter af betydning for den fysiske beskyttelse er opfyldt.

GRUNDPRINCIP K: ***Beredskabsplaner***

Alle indehavere af tilladelser og berørte myndigheder bør opstille beredskabsplaner (nødplaner), der kan iværksættes i tilfælde af uautoriseret fjernelse af nukleare materialer eller sabotage mod nukleare anlæg eller nukleare materialer, eller forsøg herpå; disse planer bør være gennemprøvet på passende vis.

GRUNDPRINCIP L: ***Fortrolighed***

Staten bør opstille krav om beskyttelse af fortrolige oplysninger, hvis uautoriserede udbredelse kan bringe den fysiske beskyttelse af nukleare materialer eller nukleare anlæg i fare.

4. a) Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for nukleart materiale, om hvilket deltagerstaten med rimelighed afgør — på baggrund af materialets art, mængde og relative attråværdighed, de strålingsmæssige og andre følger, der kan være forbundet med en uautoriseret handling rettet mod det, samt den til enhver tid gældende vurdering af truslen mod det — at materialet ikke behøver være omfattet af den ordning for fysisk beskyttelse, der er indført i henhold til stk. 1.

b) Nukleare materialer, der i medfør af litra a) ikke er omfattet af bestemmelserne i denne artikel, bør beskyttes i overensstemmelse med forsigtig forvaltningspraksis.

Artikel 3

Hver enkelt deltagerstat skal tage behørige skridt til, inden for rammerne af sin nationale lovgivning og i overensstemmelse med folkeretten, så vidt muligt at sikre, at nukleare materialer under international nuklear transport inden for deltagerstatens territorium eller ombord på et skib eller fly under dens jurisdiktion (i det omfang dette skib eller fly deltager i transporten til eller fra denne stat) er beskyttet i henhold til de niveauer, der er beskrevet i bilag I.

Artikel 4

1. En deltagerstat må ikke eksportere eller tillade eksport af nukleare materialer, medmindre den har modtaget forsikring om, at disse materialer vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de niveauer, der er beskrevet i bilag I.

2. En deltagerstat må ikke importere eller tillade import af nukleare materialer fra en stat, der ikke er part i nærværende konvention, medmindre den pågældende deltagerstat har modtaget forsikring om, at disse materialer vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de niveauer, der er beskrevet i bilag I.

3. En deltagerstat må ikke tillade transit gennem sit territorium til lands eller ad indre vandveje eller via sine havne eller lufthavne af nukleare materialer mellem stater, der ikke er part i nærværende konvention, medmindre den pågældende deltagerstat så vidt muligt har modtaget forsikring om, at dette materiale vil blive beskyttet under den internationale nukleare transport i henhold til de niveauer, der er beskrevet i bilag I.

4. Hver deltagerstat skal inden for rammerne af sin nationale lovgivning anvende de niveauer for fysisk beskyttelse, der er beskrevet i bilag I, på nukleare materialer, der befordres fra et sted i denne stat til et andet sted i samme stat gennem internationalt farvand eller luftrum.

5. Den deltagerstat, der i medfør af stk. 1 til 3 er ansvarlig for at modtage forsikring om, at det nukleare materiale vil blive beskyttet i henhold til de niveauer, der er beskrevet i bilag I, skal finde frem til og på forhånd underrette de stater, som det nukleare materiale forventes at passere til lands eller ad indre vandveje, eller hvis havne eller lufthavne det forventes at anløbe.

6. Ansvaret for at indhente de forsikringer, der er omtalt i stk. 1, kan ved fælles aftale overføres til den deltagerstat, der er involveret i transporten som importerende stat.

7. Intet i denne artikel kan fortolkes, således at det på nogen måde berører en stats territoriale suverænitet og jurisdiktion, herunder over dens luftrum og territorialfarvand.

Artikel 5

1. Deltagerstaterne skal udpege og direkte eller via Den Internationale Atomenergiorganisation meddele hinanden deres kontaktpunkt, for så vidt angår spørgsmål, der ligger inden for nærværende konventions anvendelsesområde.

2. I tilfælde af tyveri, røveri eller anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom skal deltagerstaterne, i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, i videst mulig udstrækning samarbejde og bistå stater, der anmoder om det, med at få de pågældende materialer tilbage og beskytte dem. Navnlig skal:

a) en deltagerstat tage behørige skridt til så hurtigt som muligt at informere andre stater, som forekommer den at være berørt, om ethvert tyveri, røveri eller anden ulovlig tilegnelse af nukleare materialer eller en sandsynlig trussel derom, og — efter omstændighederne — underrette Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer

b) de pågældende deltagerstater i den forbindelse, alt efter omstændighederne, udveksle oplysninger med hinanden, Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer med henblik på at beskytte truede nukleare materialer, kontrollere transportbeholderens uskadthed, eller få ulovligt tilegnede nukleare materialer tilbage, og skal:

i) koordinere deres indsats gennem diplomatiske eller andre aftalte kanaler

ii) yde bistand, såfremt der anmodes derom

iii) sikre, at genfundne nukleare materialer, der var stjålet eller savnet som følge af ovennævnte hændelser, tilbageleveres.

De nærmere bestemmelser om, hvordan dette samarbejde gennemføres, fastsættes af de berørte deltagerstater.

3. I tilfælde af sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg eller af en sandsynlig trussel herom skal deltagerstaterne i størst muligt omfang, i henhold til deres nationale lovgivning og i overensstemmelse med relevante forpligtelser i henhold til folkeretten, samarbejde på følgende måder:

a) Hvis en deltagerstat er vidende om en sandsynlig trussel om sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg i en anden stat, afgør førstnævnte stat, hvilke skridt der bør tages for hurtigst muligt at underrette den anden stat og, alt efter omstændighederne, Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer om denne trussel for at forhindre sabotagen.

b) I tilfælde af sabotage mod nukleare materialer eller et nukleart anlæg i en deltagerstat, hvor der efter denne stats opfattelse er sandsynlighed for, at andre stater vil blive berørt af stråling, tager førstnævnte stat, uden at det indskrænker dens øvrige forpligtelser i henhold til folkeretten, passende skridt til hurtigst muligt at underrette den eller de stater, der sandsynligvis vil blive berørt af stråling, samt, alt efter omstændighederne, Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer, med henblik på at minimere eller afbøde de strålingsmæssige følger.

c) Hvis en deltagerstat i situationerne i litra a) eller b) anmoder om bistand, skal enhver deltagerstat, hvortil der rettes en sådan anmodning om bistand, øjeblikkeligt afgøre og, direkte eller via Den Internationale Atomenergiorganisation, meddele den bistandssøgende deltagerstat, hvorvidt den er i stand til at yde den ønskede bistand, samt angive omfanget af og vilkårene for den bistand, der eventuelt kan ydes.

d) Koordinering af samarbejdet i henhold til litra a)-c) sker via diplomatiske eller andre aftalte kanaler. De nærmere bestemmelser om, hvordan dette samarbejde gennemføres, fastsættes bilateralt eller multilateralt af de berørte deltagerstater.

4. Deltagerstaterne skal, hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejde og rådføre sig med hinanden, enten direkte eller via Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer, med henblik på at indhente vejledning om konstruktion, vedligeholdelse og forbedring af systemer til fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport.

5. En deltagerstat kan, hvor det er hensigtsmæssigt, rådføre sig og samarbejde med andre deltagerstater, enten direkte eller via Den Internationale Atomenergiorganisation og andre relevante internationale organisationer, med henblik på at indhente vejledning om konstruktion, vedligeholdelse og forbedring af sit nationale system til fysisk beskyttelse af nukleare materialer under brug, oplagring eller transport i hjemlandet og af nukleare anlæg.

Artikel 6

1. Deltagerstaterne skal træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning til at beskytte fortroligheden af alle oplysninger, de måtte modtage i fortrolighed i kraft af nærværende konventions bestemmelser fra en anden deltagerstat eller gennem deltagelse i en aktivitet, der udføres med henblik på gennemførelsen af nærværende konvention. Hvis deltagerstaterne leverer oplysninger i fortrolighed til internationale organisationer eller til stater, der ikke er part i nærværende konvention, skal de tage skridt til at sikre, at disse oplysningers fortrolighed beskyttes. En deltagerstat, der har modtaget oplysninger fra en anden deltagerstat, må kun videregive disse oplysninger til tredjemand med den anden deltagerstats samtykke.

2. Deltagerstaterne påtager sig ikke gennem nærværende konvention pligt til at levere oplysninger, som de i henhold til national lovgivning ikke har tilladelse til at afgive eller som ville bringe den pågældende stats sikkerhed, eller den fysiske beskyttelse af nukleare materialer eller nukleare anlæg, i fare.

Artikel 7

1. Det forhold, at der forsætligt begås:

a) en handling uden lovlig bemyndigelse, der indebærer modtagelse, besiddelse, brug, overdragelse, ændring, bortskaffelse eller spredning af nukleare materialer og som forvolder eller sandsynligvis vil forvolde død eller alvorlig overlast for personer eller betydelig tingsskade eller miljøoverlast

b) et tyveri eller røveri af nukleare materialer

c) underslæb eller svigagtig tilegnelse af nukleare materialer

d) en handling, der består i at medbringe, sende eller flytte nukleare materialer til eller fra en stat uden lovlig bemyndigelse

e) en handling, der er rettet mod et nukleart anlæg, eller som forstyrrer driften af et nukleart anlæg, hvor gerningsmanden forsætligt forvolder død eller alvorlig overlast for personer eller betydelig tingsskade eller miljøoverlast gennem udsættelse for stråling eller udslip af radioaktive stoffer, eller hvor vedkommende ved, at handlingen sandsynligvis vil have sådanne følger; dog med undtagelse af sådanne handlinger, der udføres i overensstemmelse med national lovgivning i den deltagerstat, på hvis territorium det nukleare anlæg er beliggende

f) en handling, der indebærer et krav om nukleare materialer ved trusler eller brug af magt eller enhver anden form for tvang

g) en trussel:

   i) om at anvende nukleare materialer til at forvolde død eller alvorlig overlast for personer eller betydelig tingsskade eller miljøoverlast, eller om at begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra e), eller

   ii) om at begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra b) og e) for at tvinge en fysisk eller juridisk person, en international organisation eller en stat til at udføre eller afholde sig fra at udføre en handling

h) et forsøg på at begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-e)

i) en handling, som indebærer medvirken til en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-h)

j) en handling, der består i at tilrettelægge eller beordre andre at begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-h) og

k) en handling, der bidrager til, at en gruppe mennesker, der handler med et fælles formål, kan begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-h); en sådan handling skal være forsætlig og skal enten:

   i) være udført med det mål at støtte gruppens kriminelle aktivitet eller formål, hvor denne aktivitet eller dette formål omfatter begåelse af en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-g), eller

   ii) være udført i viden om, at gruppen har til hensigt at begå en lovovertrædelse som beskrevet i litra a)-g) skal af hver af deltagerstaterne behandles som en strafbar handling i medfør af statens nationale lovgivning.

2. Hver af deltagerstaterne skal fastsætte, at de lovovertrædelser, der er beskrevet i denne artikel, straffes med passende sanktioner, der tager hensyn til handlingernes alvorlige karakter.

Artikel 8

1. Hver deltagerstat skal træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at håndhæve statens jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i artikel 7, i følgende tilfælde:

a) når lovovertrædelsen begås på den pågældende stats territorium eller ombord på et skib eller fly, der er indregistreret i denne stat

b) når den, der påstås at have begået lovovertrædelsen, er statsborger i den pågældende stat.

2. Hver deltagerstat skal ligeledes træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at håndhæve statens jurisdiktion vedrørende disse lovovertrædelser i tilfælde, hvor den påståede lovovertræder befinder sig på dens territorium og den ikke udleverer vedkommende i medfør af artikel 11 til nogen af de i stk. 1 nævnte stater.

3. Nærværende konvention udelukker ikke nogen strafferetlig jurisdiktion, der udøves i henhold til national lovgivning.

4. Foruden de i stk. 1 og 2 nævnte deltagerstater kan hver deltagerstat, i overensstemmelse med folkeretten, håndhæve sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i artikel 7, når den er involveret i international nuklear transport som eksporterende eller importerende stat.

Artikel 9

Når det ligger klart, at omstændighederne taler derfor, skal den deltagerstat, på hvis territorium den påståede lovovertræder befinder sig, træffe passende foranstaltninger — herunder tilbageholdelse — i henhold til sin nationale lovgivning for at sikre lovovertræderens tilstedeværelse med henblik på retsforfølgelse eller udlevering. Foranstaltninger, der træffes i medfør af nærværende artikel, skal uden forsinkelse meddeles til de stater, der i henhold til artikel 8 skal håndhæve jurisdiktion, samt efter omstændighederne andre berørte stater.

Artikel 10

Den deltagerstat, på hvis territorium den påståede lovovertræder befinder sig, skal — medmindre den udleverer lovovertræderen — uden undtagelse og uden unødig forsinkelse forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgelse i henhold til den pågældende stats lovgivning.

Artikel 11

1. De lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 7, skal i enhver udleveringstraktat, der består mellem deltagerstaterne, anses for at give grundlag for udlevering. Deltagerstaterne påtager sig at indføje disse lovovertrædelser i reglerne om udlevering i enhver fremtidig aftale, der indgås mellem dem.

2. Hvis en deltagerstat, der gør udlevering afhængig af tilstedeværelsen af en traktat, modtager en anmodning om udlevering fra en anden deltagerstat, som den ikke har nogen udleveringstraktat med, kan den efter eget valg betragte nærværende konvention som retsgrundlaget for udlevering i forbindelse med ovennævnte lovovertrædelser. Udleveringen er underkastet de vilkår, der fremgår af lovgivningen i den stat, der anmodes om udlevering.

3. Deltagerstater, der ikke gør udlevering afhængig af tilstedeværelsen af en traktat, skal indbyrdes anerkende ovennævnte lovovertrædelser som grundlag for udlevering, med forbehold for de vilkår, der fremgår af lovgivningen i den stat, der anmodes om udlevering.

4. For så vidt angår udlevering mellem deltagerstaterne skal hver af ovennævnte lovovertrædelser behandles, som om den var begået ikke blot på det sted, hvor den skete, men også på de deltagerstaters territorier, der skal håndhæve deres jurisdiktion i henhold til artikel 8, stk. 1.

Artikel 11a

I forbindelse med udlevering og gensidig retlig bistand anses ingen af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 7, for en politisk forbrydelse, eller for en lovovertrædelse, der har forbindelse med politiske forbrydelser, eller for en lovovertrædelse, der udspringer af politiske motiver. Følgelig kan en anmodning om udlevering eller gensidig retlig bistand på grundlag af en sådan lovovertrædelse ikke afvises udelukkende med henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse eller en lovovertrædelse, der har forbindelse med politiske forbrydelser, eller en lovovertrædelse, der udspringer af politiske motiver.

Artikel 11b

I tilfælde hvor en deltagerstat, der anmodes om udlevering på grund af lovovertrædelser, som anført i artikel 7, eller om gensidig retlig bistand i forbindelse med sådanne lovovertrædelser, har vægtige grunde til at tro, at anmodningen er fremsat med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af dennes race, religion, nationalitet, etniske oprindelige eller politiske anskuelser, eller at efterkommelse af anmodningen vil skade den pågældendes stilling af en af disse årsager, må intet i nærværende konvention fortolkes som en forpligtelse til at efterkomme en sådan anmodning om udlevering eller gensidig retlig bistand.

Artikel 12

Personer, der retsforfølges i forbindelse med en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 7, skal garanteres retfærdig behandling på alle sagens stadier.

Artikel 13

1. Deltagerstaterne skal yde hinanden den størst mulige bistand i forbindelse med straffesager, der er anlagt med hensyn til de lovovertrædelser, der er anført i artikel 7, herunder levering af bevismateriale, de måtte ligge inde med, og som er nødvendigt for sagens førelse. Lovgivningen i den stat, der anmodes om bistand, finder anvendelse i alle sager.

2. Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke forpligtelser i henhold til nogen anden traktat, den være sig bilateral eller multilateral, der helt eller delvis er eller vil være gældende for gensidig bistand i strafferetlige forhold.

Artikel 13 a

Intet i nærværende konvention berører overførsel af nuklear teknologi til fredelige formål, der sker for at styrke den fysiske beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Artikel 14

1. Hver deltagerstat skal underrette depositaren om dens love og bekendtgørelser, der sætter nærværende konvention i kraft. Depositaren skal jævnligt videregive disse oplysninger til alle deltagerstater.

2. Den deltagerstat, hvor en påstået lovovertræder retsforfølges, skal om muligt først meddele det endelige resultat af retssagen til de direkte berørte stater. Denne deltagerstat skal også meddele det endelige resultat til depositaren, der underretter alle stater.

3. I tilfælde, hvor en lovovertrædelse omfatter nukleare materialer til brug, oplagring eller transport i hjemlandet og både den påståede lovovertræder og det nukleare materiale stadig er til stede på den deltagerstats territorium, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller hvor en lovovertrædelse omfatter et nukleart anlæg og den påståede lovovertræder stadig er til stede på den deltagerstats territorium, hvor lovovertrædelsen blev begået, kan intet i nærværende konvention fortolkes på en sådan måde, at det pålægger den pågældende deltagerstat at levere oplysninger vedrørende straffesager, der opstår som følge af den nævnte lovovertrædelse.

Artikel 15

Bilagene udgør en integreret del af nærværende konvention.

Artikel 16

1. Fem år efter, at den ændring, der blev vedtaget den 8. juli 2005, er trådt i kraft, skal depositaren indkalde en konference af deltagerstaterne, der skal gennemgå konventionens gennemførelse og tilstrækkelighed for så vidt angår præamblen, den operative del og bilagene i lyset af den gældende situation på det pågældende tidspunkt.

2. Derefter kan en majoritet af deltagerstaterne med mindst fem års mellemrum opnå, at der indkaldes yderligere konferencer med samme formål, ved at forelægge depositaren et forslag herom.

Artikel 17

1. Hvis der opstår en tvist mellem to eller flere deltagerstater om nærværende konventions fortolkning eller anvendelse, skal disse deltagerstater konferere med henblik på en bilæggelse af tvisten ved forhandling eller ved andre mindelige midler til bilæggelse af tvister, der kan accepteres af tvistens parter.

2. En tvist af ovennævnte art, som ikke kan bilægges på den i stk. 1 anførte måde, skal på anmodning af en af tvistens parter henvises til voldgift eller forelægges Den Internationale Domstol til afgørelse. Hvis en tvist henvises til voldgift, og hvis tvistens parter ikke er i stand til at opnå enighed om voldgiftens tilrettelæggelse inden for seks måneder efter, at anmodningen er fremsat, kan en af parterne anmode præsidenten for Den Internationale Domstol eller De Forenede Nationers generalsekretær om at udpege en eller flere voldgiftsmænd. Hvis der er modstrid mellem de anmodninger, der fremsættes af tvistens parter, skal anmodningen til De Forenede Nationers generalsekretær have forrang.

3. Enhver deltagerstat kan på tidspunktet for undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse af nærværende konvention eller tiltrædelse af denne erklære, at den ikke anser sig for bundet af den ene eller begge de fremgangsmåder for bilæggelse af tvister, der er fastsat i stk. 2. De andre deltagerstater er ikke bundet af en i stk. 2 fastsat fremgangsmåde for bilæggelse af tvister med en deltagerstat, der har taget forbehold over for denne fremgangsmåde.

4. En deltagerstat, der har taget forbehold i henhold til stk. 3, kan til enhver tid tilbagekalde dette forbehold ved meddelelse til depositaren.

Artikel 18

1. Nærværende konvention står åben for undertegnelse af alle stater på Den Internationale Atomenergiorganisations hovedkontor i Wien og på De Forenede Nationers hovedkontor i New York fra 3. marts 1980 indtil dens ikrafttræden.

2. Signatarstaterne er først bundet af nærværende konvention, når de har ratificeret, accepteret eller godkendt konventionen.

3. Efter sin ikrafttrædelse kan konventionen tiltrædes af alle stater.

4. a) Nærværende konvention står åben for undertegnelse eller tiltrædelse af internationale organisationer og regionale organisationer af integrations- eller anden art, forudsat at sådanne organisationer udgøres af suveræne stater og har kompetence med hensyn til forhandling, indgåelse og anvendelse af internationale aftaler inden for forhold, som konventionen vedrører.

b) Inden for deres kompetenceområde udøver og opfylder sådanne organisationer på egne vegne de rettigheder og forpligtelser, som konventionen giver deltagerstaterne.

c) Når en sådan organisation bliver underskriver af nærværende konvention, skal den overlevere depositaren en erklæring, hvoraf det fremgår, hvilke stater der er medlem af den, samt hvilke artikler i konventionen der ikke finder anvendelse på den.

d) En sådan organisation har ingen stemmer, ud over hvad der er tillagt dens medlemsstater.

5. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

Artikel 19

1. Nærværende konvention træder i kraft på den tredivte dag efter den dato, hvor det enogtyvende ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument deponeres hos depositaren.

2. For hver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder konventionen efter den dato, hvor det enogtyvende ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument deponeres, træder konventionen i kraft på den tredivte dag efter den dato, hvor den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 20

1. En deltagerstat kan foreslå ændringer til nærværende konvention, uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af artikel 16. Ændringsforslaget skal forelægges depositaren, som straks skal rundsende det til alle deltagerstater. Hvis en majoritet af deltagerstaterne anmoder depositaren om at indkalde en konference til at behandle de foreslåede ændringer, skal depositaren opfordre alle deltagerstater til at deltage i en sådan konference, der skal indledes tidligst 30 dage, efter, at opfordringerne er udsendt. Eventuelle ændringer, der vedtages på konferencen af mindst to tredjedele af alle deltagerstaterne, skal af depositaren straks rundsendes til alle deltagerstater.

2. Ændringerne træder i kraft for hver deltagerstat, der deponerer sit instrument om ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen på den tredivte dag efter den dato, hvor to tredjedele af deltagerstaterne har deponeret deres ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument hos depositaren. Derefter træder ændringen i kraft for enhver anden deltagerstat på den dato, hvor den pågældende deltagerstat deponerer sit instrument til ratifikation, accept eller godkendelse af ændringen.

Artikel 21

1. Enhver deltagerstat kan opsige nærværende konvention ved skriftlig meddelelse til depositaren.

2. Opsigelsen træder i kraft 180 dage efter den dato, hvor depositaren har modtaget meddelelsen herom.

Artikel 22

Depositaren skal ufortøvet underrette alle stater om:

a) hver enkelt undertegnelse af nærværende konvention

b) hver enkelt deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument

c) ethvert forbehold og enhver tilbagekaldelse i henhold til artikel 17

d) enhver meddelelse, der fremsættes af en organisation i henhold til artikel 18, stk. 4, litra c)

e) datoen for konventionens ikrafttræden

f) ikrafttræden af enhver ændring til nærværende konvention og

g) enhver opsigelse foretaget i henhold til artikel 21.

Artikel 23

Nærværende konventions originalversion, hvoraf den arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, deponeres hos generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation, som sender bekræftede kopier af denne til alle stater.

BILAG I

Niveauer af fysisk beskyttelse, der finder anvendelse i forbindelse med international transport af nukleare materialer af den i bilag II klassificerede art

1. Niveauerne af fysisk beskyttelse af nukleare materialer under oplagring i forbindelse med international nuklear transport omfatter:

   a) for materialer i Kategori III: opbevaring inden for et område, hvortil adgangen kontrolleres

   b) for materialer i Kategori II: opbevaring inden for et område, der er under konstant overvågning af vagter eller elektronisk apparatur, omgivet af en fysisk hindring med et begrænset antal indgangssteder, der er under behørig kontrol, eller et område, der frembyder en tilsvarende grad af fysisk beskyttelse

   c) for materialer i Kategori I: opbevaring inden for et beskyttet område som defineret for Kategori II, hvortil adgangen desuden er begrænset til personer, hvis pålidelighed er fastslået, og som overvåges af vagter, der står i nær kontakt med passende reaktionsstyrker. Særlige foranstaltninger, der træffes i denne sammenhæng, bør have til formål at konstatere og forebygge ethvert angreb, uvedkommende adgang eller uautoriseret fjernelse af materialer.

2. Niveauerne af fysisk beskyttelse af nukleare materialer under international transport omfatter:

   a) for materialer i Kategori II og III: Transporten skal finde sted under særlige sikkerhedsforanstaltninger, herunder forudgående ordninger mellem afsender, modtager og transportør, samt forudgående aftale mellem fysiske eller juridiske personer, der er underkastet de eksporterende og importerende staters jurisdiktion og regelsæt, og som fastsætter tidspunktet, stedet og procedurerne for overdragelse af ansvaret for transporten

   b) for materialer i Kategori I: Transporten skal finde sted under særlige sikkerhedsforanstaltninger som nærmere beskrevet for materialer i Kategori II og III, og desuden under konstant overvågning af eskorter og under betingelser, der sikrer nær kontakt med passende reaktionsstyrker

   c) for naturligt forekommende uran i anden form end malm eller residualmalm: Transportbeskyttelsen for mængder, der overstiger 500 kilogram uran, skal omfatte forudgående anmeldelse af forsendelsen med angivelse af transportform, forventet ankomsttid og bekræftelse af forsendelsens modtagelse.

BILAG II

Tabel: klassificering af nukleare materialer

Materiale	Form	Kategori		
		I	II	III [c]
1. Plutonium [a]	Ubestrålet [b]	2 kg eller mere	Under 2 kg men mere end 500 g	500 g eller mindre, men mere end 15 g
2. Uran-235	Ubestrålet [b]			
	— uran beriget til et indhold af 20 % ^{235}U eller mere	5 kg eller mere	Under 5 kg men mere end 1 kg	1 kg eller mindre, men mere end 15 g
	— uran beriget til et indhold af 10 % ^{235}U men mindre end 20 %		10 kg eller mere	Under 10 kg men mere end 1 kg
	— uran beriget til et højere indhold af ^{235}U end naturligt uran, men mindre end 10 % ^{235}U			10 kg eller mere
3. Uran-233	Ubestrålet [b]	2 kg eller mere	Under 2 kg men mere end 500 g	500 g eller mindre, men mere end 15 g
4. Bestrålet brændsel			Forarmet eller naturligt uran, thorium eller lavt beriget brændsel) (mindre end 10 % fissilt indhold) [d] [e]	

[a] Alt plutonium, bortset fra plutonium med isotopkoncentrationer, der overstiger 80 % plutonium-238.
[b] Materiale, der ikke er bestrålet i en reaktor, eller materiale bestrålet i en reaktor, men med et strålingsniveau, der er mindre end eller lig med en Gy/h (100 rad/h) på 1 meters afstand (uafskærmet).
[c] Mængder, der ikke falder ind under Kategori III, samt naturlig uran bør beskyttes i overensstemmelse med fornuftig driftspraksis.
[d] Omend dette beskyttelsesniveau anbefales, er det tilladt staterne — efter en vurdering af de specifikke omstændigheder — at tildele en anden fysisk beskyttelseskategori.
[e] Andet brændsel, der i kraft af sit oprindelige indhold af fissilt materiale klassificeres under kategori I og II før bestråling, kan sættes en kategori ned, selv om strålingsniveauet fra brændselet overstiger 1 Gy/h (100 rad/t) på 1 meters afstand (uafskærmet).

BILAG 2

Det Europæiske Atomenergifællesskabs erklæring i henhold til konventionens artikel 18, stk. 4, og artikel 17, stk. 3

Følgende stater er i øjeblikket medlemmer af Det Europæiske Atomenergifællesskab: Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Fællesskabet erklærer, at artikel 8-13 samt artikel 14, stk. 2 og 3, i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg ikke finder anvendelse for det.

Fællesskabet erklærer endvidere i henhold til artikel 17, stk. 3, i nærværende konvention, at da kun stater kan være parter i sager for Den Internationale Domstol, er Fællesskabet kun bundet af den ene af de to fremgangsmåder i artikel 17, stk. 2, nemlig henvisning til voldgift.

BILAG 3

FULDMAGT

Undertegnede, ..., medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med ansvar for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik bekræfter herved udpegningen af:

Hr./Fru .....

leder af Europa-Kommissionens delegation

ved de internationale organisationer i Wien

til at deponere Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelsesinstrument vedrørende konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg hos generaldirektøren for Den Internationale Atomenergiorganisation.

Bruxelles, den